

[Helle Degn]

vigtigt, synes jeg, at slå fast – og deri er jeg enig med hr. Ole Vig Jensen – at de, som her har et særligt ansvar, er faktisk hele uddannelsessystemet.

Jeg synes, det er en meget interessant debat, som på det seneste ligesom er kommet op til overfladen, den om, hvorvidt uddannelsessystemet, lærerne, undervisningssituationen i høj grad retter sig mod drenge og det, som er drenges interesseområde, hvorvidt dialogen i klassen i høj grad er fikseret på en dialog mellem en lærer og drengemiljøet. Jeg synes, det er en meget spændende diskussion, man rejser, og jeg synes, det giver udtryk for, at man altså her skal have en særlig bevidsthed også om, hvorvidt hele uddannelsessystemet i virkeligheden fungerer sådan, at man kommer til at diskriminere pigerne i uddannelsesforløbet.

Ud over uddannelsessystemet har arbejdsmarkedets parter et særligt ansvar, ikke mindst for, at de unge kvinder kan komme ud at få praktikplads, for, at de kan komme ud på de utraditionelle områder. Her har arbejdsgiverne, både offentlige og private, et ganske særligt ansvar. Her kan man ikke sige, at det bare er de unge kvinder, der har et ganske særligt ansvar. I lige så stor udstrækning har private og offentlige arbejdsgivere et medansvar for, at dette kan lykkes, og sidst, men ikke mindst har familierne og dem, som de unge omgås, et særligt ansvar for at støtte, hvis man vælger en utraditionel løsning.

Hr. Tørnæs spørger: hvilke problemer løser egentlig denne kvoteringsordning? Ja, den skulle jo løse op for det problem, at de unge piger klumper sig sammen uddannelsesmæssigt, og det betyder, at der ikke er uddannelsespladser nok på de områder, hvor de gerne vil ind. Det er det problem, vi gerne vil have løst op for ved at sige til dem, at de har et ansvar for at prøve at sprede sig en lille smule; det synes vi ville være positivt. Kan vi på nogen måde hjælpe ved at lave positive særforanstaltninger, vejlednings- og introduktionskurser osv., så synes vi, det er meget positivt. Derudover er det problem, det også skal løse på længere sigt, det, at de unge kvinder løber lige direkte ind i arbejdsløshed og i en meget vanskeligere beskæftigelsesmæssig situation, end mange unge mænd gør. Det synes jeg også er et meget vigtigt problem, som vi meget gerne skulle

have løst ved, at vi laver positive særforanstaltninger i forskellige varianter.

Jeg vil til sidst sige til ministeren, at jeg synes, det lyder interessant, når ministeren siger, at noget af det, man bl.a. bør gøre, er at lempe på arbejdsmiljøreglerne. Det synes jeg vi skal have uddybet lidt under udvalgsarbejdet. Det synes jeg lyder interessant.

Tørnæs (V):

Jeg forstod ikke rigtig fru Helle Degns bemærkninger om, at det løste et problem, at man får flere kvinder til samlet at søge ind i en uddannelse. Jeg går ud fra, at forslaget tager sigte på, at der til en bestemt uddannelse er ansøgere nok, ikke er mangel på ansøgere, men netop, om jeg så må sige, overbooket med ansøgere. Og så skal man i den situation sige: nej, kære ven, når du er mand, så kan du ikke komme ind her, nu tager vi kvinden i stedet for. Det har jeg virkelig svært ved at se løser noget som helst problem. Jeg ser ikke, at det skaffer en eneste uddannelsesplads mere, fordi man får kvinderne til samlet at søge ind.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, hr. Tørnæs har ret i det sidste: det skaffer ikke flere uddannelsespladser. Som vi også gør opmærksom på i bemærkningerne og i fremsættelsestalen, ville vi da foretrække, at det ikke var nødvendigt at fremsætte dette forslag, at der var fri adgang til erhvervsuddannelserne, og at der var praktikpladser til alle. Vi har faktisk stillet et forslag om det; hr. Tørnæs var negativ over for det, der var ikke særlig meget positiv stemning over for det, og vi har ikke nogen særlig tro på, at vi får løst praktikpladsproblemet særlig tilfredsstillende. Derfor siger vi, at så længe det ikke er løst tilfredsstillende, må pigerne have positiv særbehandling.

Det er korrekt, at det er muligt, at der ikke er ansøgere nok. Det kan vi ikke gøre noget ved. Men det, jeg sagde før, og det, som er essensen i dette forslag, er: er der ansøgere nok, er der flere piger, som har overskredet tærsklen til metalområdet og til mandeområderne i det hele taget, så skal de have al den støtte, det overhovedet kan lade sig gøre at give dem.